

Madkasserne balancerer på træstubbene. Liv på tre år tanker op med rugbrød, inden hun snitter et gevær og leger, at hun laver jord om til guld

“Vi har jo flyverdragt på”

Altid ude. Vinden suser i trækroneerne, der er is på vandpytterne, og det bider lidt i kinderne. Men de 24 børn i Stenløse Skovbørnehave ænser ikke kulden

{ TEKST: LIV MYGIND | FOTO: PETER EHLERS }

.....

Børnene er udenfor, fra de kommer, til de går. Kun afbrudt af køreturene i bussen. Hvis det blæser meget, og det derfor er farligt at være i skoven, kører de på museum, stranden eller tager på andre ture

Hver gang vejen deler sig, skal børnene stoppe op og vente, til alle er samlet, før de går videre

»Det er ikke koldt, for vi har jo flyverdragter på,« siger Emilie på fem år i et lidt overbærende tonefald, da jeg spørger, om der ikke er koldt ude i skoven. Hun sidder ved et bord i bussen *Rumle* på vej til skoven Ganløse Eged. Skråt over for hende sidder Mads på fem år, der kigger lidt misbilligende på min påklædning og spørger, om jeg ikke har andre sko med? Det har jeg ikke.

»Det er altså ret dumt, for der er helt bladret derude,« siger Mads. Min ellers så smarte poncho får heller ikke anerkendelse af børnene. Her ude i felten er der kun en påklædning, der duer, og det er uldundertøj, fleece- eller striktrøje og flyverdragt. Og selvom vi sidder i en iskold bus for derefter at være ude nonstop fra kl. 09.15 til kl. 14.20, er der ikke et eneste barn, der klager over kulden.

Forfrosne forældre. Børnehaven har ikke eget hus, men kun *Rumle* – en gammel HT-bus, udstyret med borde, toilet, køkken og hattehylder proppet med kasser fulde af perler, dyr, glimmer, lim og en enkelt kasse til kontorting.

Forældrene ser ud til at fryse i deres uforede sko og cowboybukser, når de afleverer børnene på en lille legeplads bag en skole i Stenløse eller ved tre stop undervejs mod skoven. Livlige diskussioner er i gang mellem sæderne. Isabella fortæller, at Markus og Helene ikke længere er kærester. »De er blevet skilt,« siger hun. Markus på seks år forklarer, at han og Helene blev drillet for meget med at være kærester, så de holdt op.

Bussen svinger ind ad en skovvej og parkerer. Børnene finder deres rygsække under sæderne. Og vanter og huer finder deres plads på hoveder og hænder. Efter at have spist knækbrød og frugt i skovbrynet går turen ind i skoven. Børnene går mere ude mellem stammerne end inde på stien.

Annika på tre år bøjer sig ned efter cirka hver anden meter og samler en sten op. Annika er lige begyndt i skovbørnehaven og er netop fyldt tre år. Hun bærer selv sin rygsæk med drikkedunk,

to madpakker, skiftetøj, kop, bleer og vådservietter. Og så er lommen foran på hendes flyverdragt fyldt til bristepunktet med sten.

Emil H på fire år falder og ligger på ryggen oven på rygsækken, hjælpeløs som en skildpadde på skjoldet. Jeanette Larsen, der er leder af skovbørnehaven, hjælper ham op. Og turen hen til »hytten« fortæller. Hytten består af nogle rafter med en presenning omkring. Derudover består børnehaven af en bålplads, nogle små hjemmebyggede huler, en masse træer og et interimistisk shelter, der ikke giver meget ly for regnen, men som er glimrende til at lege kiosk i.

Rumskib og bacon. Anna May på fem år står på en gren et par meter oppe i luften og fortæller, at man selv må bestemme, hvor højt man må kravle op i et træ, men at man ikke må få hjælp til at klatre op. Hun bøjer sig ned og tager fat med hænderne i den gren, hun står på, og svinger sig elegant ned. Emmeli følger efter. Som to gibbonaber. Ved siden af står Emil K. vandret i luften – i spænd mellem to små træer – og kigger på de andre børn, der leger i små grupper rundt omkring. »Se mig,« råber han til pædagog og leder Jeanette Larsen. Hun svarer med et: »Sejt«.

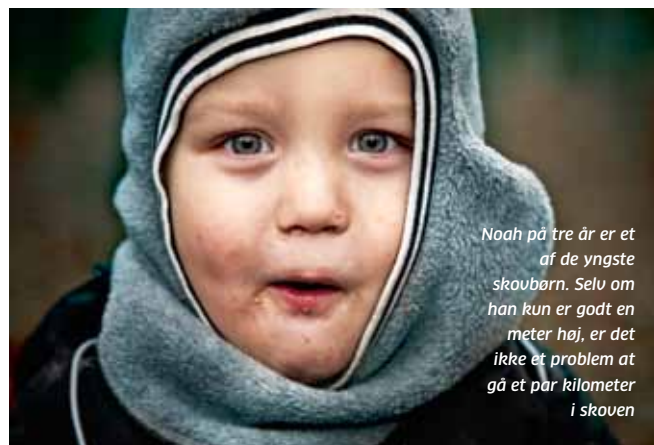
Hun fortæller, at de har en del børn med ekstra krudt i måsen og børn med brug for særlige ressourcer, dem kalder hun for myrebørn.

»Vi har højt til loftet, og derfor kan vi også bedre rumme myrebørn. Her er ikke stress og en masse aktiviteter. Børnene får lov til at lege den samme leg i timevis, hvis de vil det,« siger Jeanette Larsen, idet hun når at gribe fat i en vild dreng, der skal til at fare i flæsket på en anden. Han får et kram, og hun spørger

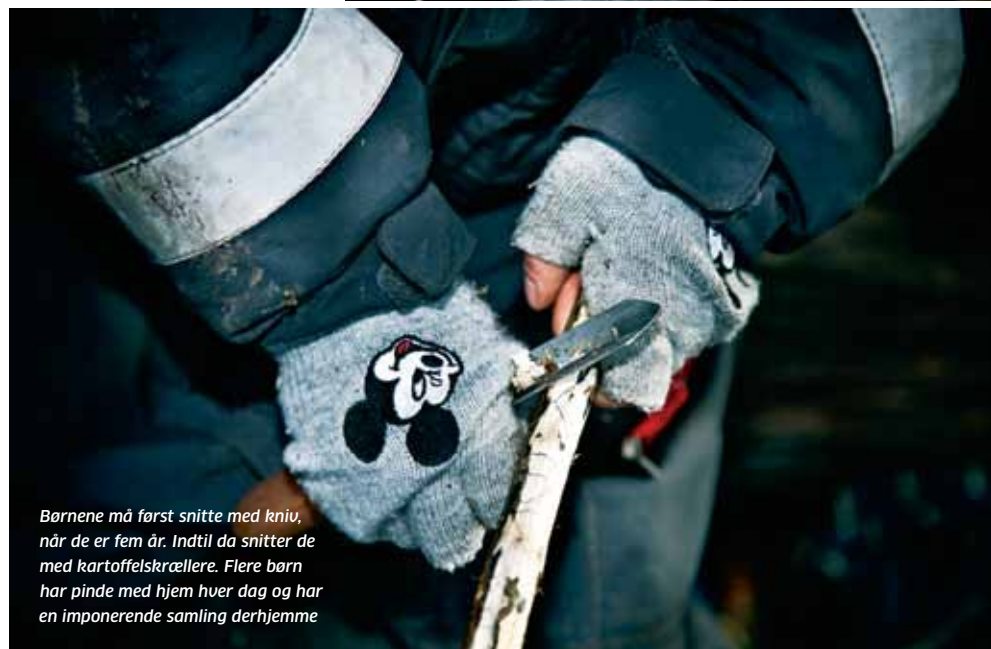
ham, om han er en snurretop i dag med loppebukser på. Det er han.

De er altid de samme fire voksne på skift i børnehaven, og der er aldrig vikar, hvilket også er med til at give en rolig og tryk stemning.

»Vi dækker hinanden ind. Og der er sjældent sygdom. Vi brænder alle for at have børn med i skoven. Og så bli-

Noah på tre år er et af de yngste skovbørn. Selv om han kun er godt en meter høj, er det ikke et problem at gå et par kilometer i skoven

Børnene må først snitte med kniv, når de er fem år. Indtil da snitter de med kartoffelskrællere. Flere børn har pinde med hjem hver dag og har en imponerende samling derhjemme

ver vi mindre syge, fordi vi er udenfor, hvor bakterierne ikke er fanget i et lille rum,« siger Jeanette Larsen.

Ni børn finder et monster inde i skoven. Det er en gammel halvrådden træstub fyldt med jord. De bestiger monstret og hiver hovedet af det.

»Monstret er ved at dø, der er kun knoglerne tilbage,« lyder det fra bunken af børn. Senere bliver grene til geværer, en pind til en elektrisk tandbørste, et væltet træ til en traktor, et rumskib og noget bark til bacon.

Når et af børnene skal på toilettet, tager pædagogerne et lille toiletsæde frem med fire ben, der kan klappes ud. Hvis det er mere end en tissetår, graver de voksne et lille hul,

Det sammenklappelige toilet, som børnene bruger i skoven

der kan dækkes til igen. Klappud-toilettet er bygget af en betænksom morfar, der ville lette pædagogerne arbejde, så de ikke skulle stå og holde børnene, som de gjorde tidligere.

Stenløse Skovbørnehave har eksisteret i godt 40 år. Den blev startet af en gruppe hjemmegående husmødre i 1970. De

ønskede, at deres børn skulle have lidt socialt samvær med andre børn. I 28 år kørte børnehaven tre dage ugentlig i skoven kl. 9-13. Der var en leder ansat, og en forælder hjalp med til på skift at passe børnene. I 1998 udvidede skovbørnehaven sin daglige åbningstid til kl. 8.00-14.00 med to faste ansatte. Åbningstiderne er blevet længere og længere i takt med, at forældre arbejder mere, og i dag har børnehaven åbent fra kl. 07.00 til kl. 17.15 på alle hverdage.

Lene Salling, der har været i Stenløse Skovbørnehave i 16 år, fortæller, at man bliver lidt afhængig af at være i skoven:

»Man bliver sådan lidt halfrelst af at være her. Det er kun skoven, der duer.« ●

Emmeli i rød flyverdragt og Christian bruger mere tid oppe i træerne end nede på jorden